

ΠΑΤΡΙΔΟΓΝΩΣΙΑ

Μια συνωμοσία υπέρ του Ελληνισμού

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΕΡΤΖΟΥ

προέδρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, δημοσιογράφου και συγγραφέα

Στους χαλεπούς καιρούς μας είναι ιδιαίτερα δημοφιλείς οι θεωρίες συνωμοσίας. Είναι και βολικές. Φορτώνουν σε ξένους όλες τις ευθύνες της εθνικής κρίσης και όσα εγγενη προβλήματα όφειλε -και οφείλει- να επιλύσει μόνη της η Ελλάδα χωρίς καμιά υπόδειξη ξένων. Ωστόσο, υπήρξε και μια συνωμοσία, μασόνική μάλιστα, η οποία απέβλεπε στο καλό όλου του Ελληνισμού. Την αφηγείται, με πλήρη τεκμήρια στην Πολιτική Ιστορία της Νεωτέρας Ελλάδος, ο Σπ. Β. Μαρκεζίνης, τον οποίον και αντιγράφει η στήλη.

Το 1876 όλα έδειχναν ότι η Ρωσία θα εισέβαλε ακόμη μια φορά στην ασθενή Οθωμανική Αυτοκρατορία και ο πανσλαβισμός θα απειλούσε άμεσα τον Ελληνισμό στα Βαλκάνια, ιδιαίτερα στη Μακεδονία. Τα μηνύματα ήσαν σαφή. Ήδη, πριν υπάρξει Βουλγαρία, ο Σουλτάνος υπό ασφυκτική ρωσική πίεση είχε αναγνωρίσει το 1870 Βουλγαρική Εκκλησία ανεξάρτητη από το Οικουμενικό Πατριαρχείο και είχε αρχίσει η πρώτη φάση του Μακεδονικού Αγώνα ανάμεσα στους Έλληνες Μακεδόνες και τους Βουλγάρους.

Τότε Έλληνες, Οθωμανοί, Άγγλοι και Γάλλοι μασόνοι οργάνωσαν στην Πόλη συνωμοσία για την αλλαγή του Σουλτάνου και, μέσω αυτού, τη ριζική φιλελευθεροποίηση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Σύμφωνα με το συνωμοτικό σχέδιο, η Υψηλή Πύλη θα ανεγνώριζε πλήρη δικαιώματα ισοτιμίας σε όλους τους Χριστιανούς υπηκόους της και, έτσι, στις βαλκανικές χώρες της Αυτοκρατορίας ο Τσάρος δεν θα εύρισκε προς απελευθέρωση Σλάβους «πε-

λάτες» για να τους χρησιμοποιήσει ως αντιπροσώπους του προκειμένου να κατέλθει, μέσω αυτών, στις θερμές θάλασσες. Ταυτόχρονα το σχέδιο προέβλεπε πρόσθετα μεγάλα προνόμια των ραγιάδων Ρωμιών και συμμετοχή τους στους μηχανισμούς εξουσίας έτσι ώστε ο μεγάλος τότε Ελληνισμός της Ανατολής, της Θράκης και της Μακεδονίας να αναζωογονήσει την θνήσκουσα Οθωμανική Αυτοκρατορία και να συγκυριαρχήσει στον πατρώο χώρο της πα-

Το σχέδιο κατήυθνε ο Ρωμιός τραπεζίτης της Πόλης Κλεάνθης Σκαλιέρης, μέγας διδάσκαλος της τεκτονικής στοάς «Η Πρόοδος» που αντιπροσώπευε την κραταιά «Μεγάλη Ανατολή» της γαλλικής μασονείας. Είχε μύσει τον ισχυρό Μιδχάτ πασά και προ πάντων τον πρίγκηπα Μουράτ, 36 ετών αδελφό και εν δυνάμει διάδοχο του Σουλτάνου Αβδούλ Αζίζ. Το δίκτυο είχε απλωθεί στα Ανάκτορα και -πιο αξιοπερίεργο- στον σκοπό του είχαν στρατευθεί

οι φανατικοί Μουσουλμάνοι ιεροσπουδαστές των μεγάλων Μεντρεσέδων. Στις 17 Μαΐου 1876 η φρουρά στασίασε, ανέτρεψε τον Αβδούλ Αζίζ και οι ουλεμάδες ανακήρυξαν Σουλτάνο τον μασόνο Μουράτ Ε'. Καραδοκούμε, όμως, ο καταχθόνιος μικρότερος αδελφός. Μέσα σε τρεις μήνες ανάγκασε τον Μουράτ Ε' να παραιτηθεί και Σουλτάνος ανακηρύχθηκε ο ίδιος: ήταν ο Αβδούλ Χαμίτ! Και έπνιξε στο αίμα το όνειρο.

Πολύ σύντομα ο ρωσο-

σοτουρκικού πολέμου και της Μεγάλης Βουλγαρίας, η μικρή Ελλάδα το 1876 κήρυξε ένοπλη ουδετερότητα και γενική επιστράτευση. Τότε για πρώτη φορά ψηφίσθηκε και εφαρμόσθηκε ο νόμος της γενικής στρατολογίας. Ετσι ο μικρός τακτικός στρατός των 25.000 μόνων ανδρών ανήλθε με τους κληρωτούς σε 110.000 και μόνον τότε η Ελλάδα απέκτησε εθνικό στρατό. Στην Αθήνα, μετά μακρές παλινωδίες και αντιδικίες των κομμάτων -καλή ώρα!- σχηματίσθηκε Οικουμενική Κυβέρνηση με Πρωθυπουργό τον ένδοξο ναυμάχο του Εικοσιένα Κωνσταντίνο Κανάρη. Απεσταλμένοι της Αγγλίας και της Ρωσίας καθώς επίσης διαμεσολαβητές των Οθωμανών κατέκλυσαν την μικρή ελληνική πρωτεύουσα για να προσελκύσουν τους Έλληνες στην πλευρά τους και η επιτήδεια Αγγλία στην ουδετερότητα που τελικά επικράτησε με την βοήθεια μιας ισχυροτάτης μοίρας του αγγλικού στόλου στον Πειραιά! Ταυτόχρονα, όμως, επικράτησε και το συναίσθημα. Ενώ ο κίνδυνος του πανσλαβισμού ήταν ορατός στη Μακεδονία και αργά ή γρήγορα οι Βούλγαροι θα επέρχονταν δριμύτεροι με τα ρωσικά όπλα, οι Έλληνες τάχθηκαν ξανά με «το ομόδοξον ξανθόν Γένος». Συλλαλητήρια, πύρινα άρθρα, φλογεροί ρήτορες σε πυκνά πλήθη. Μετά λίγους μήνες επαναλαμβάνονταν το ίδιο ακριβώς σκηνικό αλλά αντίστροφα: «το ομόδοξον ξανθόν Γένος» είχε ιδρύσει την Μεγάλη Βουλγαρία.

Στους χαλεπούς καιρούς μας η Ιστορία θα μπορούσε να αποδειχθεί πολύτιμος δάσκαλος όλων μας. Αλλά ποιος την διαβάσει; Ο καθένας διαθέτει την δική του «ιστορία» για λογαριασμό όλων των Ελλήνων. Πώς, αλλιώς, διάολε, κάθε κόμμα θα κατείχε την «μόνη αλήθεια»;

Υ.Γ. Ο συντάκτης της στήλης αυτής δεν είχε ποτέ ούτε έχει την παραμικρή σχέση με Τεκτονικές Στοές. Τα ευκόλως εννοούμενα δεν πρέπει να παραλείπονται στις πονηρές μέρες μας.

Η μικρή Ελλάδα το 1876 κήρυξε ένοπλη ουδετερότητα και γενική επιστράτευση. Τότε για πρώτη φορά ψηφίσθηκε και εφαρμόσθηκε ο νόμος της γενικής στρατολογίας. Ετσι ο μικρός τακτικός στρατός των 25.000 μόνων ανδρών ανήλθε με τους κληρωτούς σε 110.000 και μόνον τότε η Ελλάδα απέκτησε εθνικό στρατό

λαιάς Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Το Ανατολικό Ζήτημα θα είχε λυθεί.

Τις ιδέες αυτές ασπάζονταν στην Αθήνα με θέρμη ο Επαμεινώνδας Δεληγιάννης, επανειλημμένα Πρωθυπουργός, και ο Στέφανος Σκουλούδης που ήσαν τέκτονες. Ευλογούσε, επίσης, ο Οικουμενικός Πατριάρχης Ιωακείμ Β' και δεν απέρριπτε η Αγγλία που σταθερό δόγμα της είχε την διατήρηση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας για να αναχαιτίζει τη Ρωσία και ο Πρωθυπουργός της Γλαδστων ήταν επίσης μασόνος.

Στους χαλεπούς καιρούς μας η Ιστορία θα μπορούσε να αποδειχθεί πολύτιμος δάσκαλος όλων μας. Αλλά ποιος την διαβάσει; Ο καθένας διαθέτει την δική του «ιστορία» για λογαριασμό όλων των Ελλήνων

τουρκικός πόλεμος ξέσπασε το 1877 και στα πρόθυρα της Κωνσταντινουπόλεως τον Φεβρουάριο 1878 η νικήτρια Ρωσία επέβαλε την περίφημη Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου, που δημιούργησε την εφήμερη Μεγάλη Βουλγαρία όπου ενσωματώνονταν όλη η Μακεδονία με εξαίρεση τη Θεσσαλονίκη και τη Χαλκιδική. Αποδείχθηκαν δικαιολογημένοι, λοιπόν, οι φόβοι των Ελλήνων και ξένων μασόνων συνωμοτών.

Καθώς συνάζονταν απειλητικά στον βαλκανικό ορίζοντα τα σύννεφα του ρω-